

**Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2023 r. – Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems
(FRACTALIA Remote Systems)**

(Sprawa T-211/23)

(2023/C 235/60)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fractal Analytics, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Güell Serra, abogado)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Fractalia Remote Systems, SL (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „FRACTALIA Remote Systems” – unijny znak towarowy nr 5 106 406

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Druga Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie R 858/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 w związku z art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2023 r. – Greenpeace i in./Komisja

(Sprawa T-214/23)

(2023/C 235/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Greenpeace eV (Hamburg, Niemcy) i siedmiu innych skarżących (przedstawiciel: R. Verheyen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 lutego 2023 r. oddalającej wniosek skarżących o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 14 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że w decyzji z dnia 6 lutego 2023 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie przy interpretacji art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽¹⁾ w odniesieniu do wymogu dotyczącego technicznych kryteriów kwalifikacji (zwanym dalej „TKK”), który musi opierać się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz na zasadzie ostrożności.

W odniesieniu do działalności związanej z energią jądrową

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając argument, zgodnie z którym TKK dla energii jądrowej nie spełniają wymogu dotyczącego „najlepszych wyników w danym sektorze” określonego w art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 2020/852.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym kryteria określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2022/1214⁽²⁾ nie są zgodne z art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2020/852 („przeście do gospodarki neutralnej dla klimatu”).
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym energia jądrowa nie ma istotnego wkładu w adaptację do zmian klimatu na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2020/852.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa, błędów w ocenie lub dostarczyła niewystarczającego uzasadnienia, oddalając twierdzenie, zgodnie z którym działalność związana z energią jądrową nie spełnia wymogu „niewyrządzenia poważnych szkód” przewidzianego w art. 3, 9 i 17 rozporządzenia 2020/852.
6. Zarzut szósty, dotyczący tego, w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie lub dostarczyła niewystarczającego uzasadnienia oddalając zarzut dotyczący naruszenia wymogu minimalnych gwarancji w odniesieniu do działalności związanej z energią jądrową zgodnie z art. 3 lit. c) i art. 18 rozporządzenia 2020/852.

W odniesieniu do działalności związanej z gazem ziemnym

7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając twierdzenie, zgodnie z którym progi emisji ustanowione dla działalności związanej z gazem ziemnym są sprzeczne z wymogami art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2020/852.
8. Zarzut ósmy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym włączenie działalności związanej z gazem ziemnym utrudniłoby rozwój i wprowadzanie alternatywnych niskoemisyjnych rozwiązań, z naruszeniem art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2020/852.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym TKK dla gazu ziemnego są sprzeczne z wymogiem przewidzianym w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2020/852, zgodnie z którym nie ma alternatywnego niskoemisyjnego rozwiązania.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym klasyfikacja działalności związanej z gazem ziemnym jako zrównoważonej jest sprzeczna z wymogiem określonym w art. 10 ust. 2 lit. c) rozporządzenia 2020/852, w myśl którego działalność nie może prowadzić do uzależnienia od aktywów wysokoemisyjnych.

11. Zarzut jedenasty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzut, zgodnie z którym TTK dla działalności związanej z gazem ziemnym naruszają wymóg niewyrządzania poważnych szkód w rozumieniu art. 3, 9 i 17 rozporządzenia 2020/852.

Pozostałe zarzuty

12. Zarzut dwunasty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzuty, zgodnie z którymi Komisja niesłusznie zaniechała przeprowadzenia oceny spójności klimatycznej lub oceny skutków.
13. Zarzut trzynasty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub błędów w ocenie, oddalając zarzuty dotyczące skutecznych konsultacji z Platformą i grupą ekspertów państw członkowskich.
14. Zarzut czternasty, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się naruszenia prawa, oddalając zarzuty dotyczące nieprzestrzegania przez nią art. 290 ust. 1 TFUE.

-
- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).
- (²) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1214 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 w odniesieniu do działalności gospodarczej w niektórych sektorach energetycznych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej (Dz.U. 2022, L 188, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2023 r. – ClientEarth i in./Komisja

(Sprawa T-215/23)

(2023/C 235/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Ixelles, Belgia), Fédération Européenne pour le Transport et l'Environnement (Ixelles), WWF European Policy Programme (Bruksela, Belgia), Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: F. Logue, solicitor, J. MacLeod, Barrister-at-Law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, przesłanej pismem z dnia 8 lutego 2023 r., na mocy której Komisja odrzuciła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 9 września 2022 r. złożony przez stronę skarżącą na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹); oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi wskazane poniżej zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędu odrzucając argumenty, zgodnie z którymi była zobowiązana do przeprowadzenia – czego nie uczyniła – oceny spójności klimatycznej jak wymaga tego art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 (²).
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędu w odniesieniu do wymogów określonych w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 (³) nie tylko w swojej całościowej analizie, ale również w odniesieniu do:
 - interpretacji i oceny wymogów dotyczących „jednoznacznych dowodów naukowych oraz zasady ostrożności”;